

König Agni

(aus der *Ynglinga saga* der *Heimskringla*)

Agni hét sonr Dags, er konungr var eptir hann, ríkr maðr ok ágætr, hermaðr mikill, atgörvimaðr mikill um alla hluti. Þat var eitt sumar, er Agni konungr fór með her sinn á Finnland, gekk þar upp ok herjaði. Finnar drógu saman lið mikit ok fóru til orrostu. Frosti er nefndr höfðingi þeira. Varð þar orrusta mikil, ok fekk Agni konungr sigr. Þar fell Frosti ok mikit lið með honum. Agni konungr fór herskildi um Finnland ok lagði undir sik ok fekk stórmikit herfang. Hann tók ok hafði með sér Skjálf, dóttur Frosta, ok Loga, bróður hennar. En er hann kom austan, lagði hann til Stokksunda. Hann setti tjöld sín suðr á fitina. Þar var þá skógr. Agni konungr átti þá gullmenit, þat er Vísburrr hafði átt. Agni konungr gekk at eiga Skjálf. Hon bað konung at gera erfí eptir föður sinn. Hann bauð þá til sín mörqum ríkismaðnum ok gerði veizlu mikla. Hann var allfrægr orðinn af för þessi. Þá váru þar drykkjur miklar. En er Agni konungr gerðisk drukkinn, þá bað Skjálf hann gæta mensins, er hann hafði á hálsi. Hann tók til ok batt ramliga menit á háls sér, áðr hann gengi at sofa. En landtjaldit stóð við skóginn ok hátt tré yfir tjaldinu, þat er skýla skyldi við sólarhita. En er Agni konungr var sofnaðr, þá tók Skjálf digrt snœri ok festi undir menit. Menn hennar slógu þá tjaldstongunum, en kœstuðu lykkju snœrisins upp í limar tréssins, drógu þá síðan, svá at konungr hekk næst uppi við limar, ok var þat hans bani. Skjálf ok hennar menn hljópu á skip ok rœru í brot. Agni konungr var brenndr, ok er þar síðan kœlluð Agnafit á austanverðum Taurinum vestr frá Stokkssundit.

ríkr adj. - mächtig

ágætr adj. - vornehm

hermaðr m. - Krieger

atgörvimaðr m. - tüchtiger Mann

hlutr mi. - Ding

herja sV - verwüsten, plündern

lið na. - Heerschar

orrusta f. - Schlacht

höfðingi m. - Anführer

herskjöldr mu. - Heerschild (roter Schild als Zeichen feindl. Absichten)

fara herskjöldi um land - ein Land verwüsten

herfang na. - Kriegsbeute

dóttir f. - Tochter

bróðir m. - Bruder

austan adv. - von Osten, nach Westen

tjald na. - Zelt

fit (Gen. fitjar) f. - Strandwiese

gullmen na. - goldener Halsring

erfi n. - Begräbnisfeier

ríkismaðr m. - mächtiger Mann

veizla f. - Fest
allfrægr adj. - sehr berühmt
för f. - Fahrt, Reise, Unternehmen
drykkja f. - Trinkgelage
gæta sV - aufpassen
batt von binda stV - binden
men n. - Halsring
háls na. - Hals
ramliga adv. - fest
sofa stV. - schlafen
stóð von standa - stehen
hár adj. - hoch
skýla sV - schützen
sólarhiti n. - Sonnenhitze
diðr adj. - dick
snæri n. - Schnur, Seil
slógu von slá - schlagen, hier: niederreißen
stong f. (Pl. stengr/stangir) - Stange
lykkja f. - Schlinge
limr m. - Ast
síðan adv. - dann
hekk von hanga redV - hängen
næst adv. - gleich danach
bani m. - Tod
austanverðr adj. - östlich

HILFEN
C: TEXTE
KREUTZER

FÜR

DEN

ALTNORDISCHUNTERRICHT
GERT